

23. Lui dans ses miséricordes se hâtera et fera avec nous des prodiges et des merveilles. Il nous fera voir un signe de bonheur³⁹, comme il a fait avec nos pères et il se hâtera de nous racheter en hâte de nos jours. Amen. Ainsi-soit-il.

IOȘÈR DE ȚANOUKAH 10°.

Le texte est reproduit d'après le *Sidour* de BEER, mais sans la vocalisation. Les strophes alphabétiques ont été mises en évidence. A la strophe ק, v. 4, une variante lit איש au lieu de חיש. A la strophe, ש, v. 6, on pourrait conjecturer ארגמן au lieu de ארמון (pourpre, au lieu de palais).

L'ordre des paragraphes est le suivant; 1, 14, 15, 2, 4-11, 13, 16-20, 22.

... et on l'annonce à Holopherne.

- 1 1. Il lève le camp et rassemble sa troupe pour détruire.
Il campe près de Sion à un mille.
Mon cœur palpite comme une forêt¹ et un parc boisé.
Le peuple s'empresse à revenir à celui qui les enfanta.
Ils gémissent tous dans le jeûne et les larmes².
Ils méditent dans les discussions (les paroles) plus précieuses
14. Son officier Achior prophétisa au roi; [que l'or.
Il est noble, conseiller, chef et dignitaire.
« Ils ont gardé leur loi; ils te brûleront comme un brasier ».
15. L'adversaire, en entendant, lui fait des reproches.
Il dit de le pendre pour flétrir sa gloire,
Près de l'entrée de la porte de la ville.
Il jette: « demain, quand je brûlerai la ville,
Je commencerai à tirer l'épée contre cette tête,
Parce qu'il fait l'apologie de mes ennemis ».
2. Dans cette nuit Judith m'a protégée.
Béni soit son conseil et son intelligence est précieuse,
Bouclier pour son peuple et flamme pour Javan.

² Joel, 2, 12.

23. הוא ברחמיו ימהר יעשה עמנו נסים ונפלאות · ויראנו לטובה אות 39 ·
 כאשר עשה עם אבותינו · וימהר לגאלינו במהרה בימינו אכ"ר :

IOÏÈR DE HANOUKAH 10°.

.... ויגד לאליפרני

- 1 נסע ויאסף המונו להקמיל
 נח קרוב מציון מיל
 נע לבבי כיער¹ וכרמל
 נדבו העם לשוב למחוללם
 נאגחים בצום ובכי² כלם
 נחמדים מפז הגו בפלפולם
 14 נבא למלך הגמונו אכיוור
 נדיב יועץ דכס ואפיפיוור
 נצרו הקם ויציתוך ככיוור
- 15 שוטן כהאזין עליו הגעיר
 שח להוקיעו כבודו להכעיר
 סמוך מבוא שער העיר
 סחף מחר הקריה כאגחיל
 סיףי בראש זה אתחיל
 סגרון משנאי תמור השחיל
 2 סככתני בלילה היא יהודית
 סודה ברוך וטעמה עדית
 סוחרה לעמה וליון לפידית

³⁹ Ps., 86, 17.

¹ Is., 7, 2.

- 3 Quand elle voit la ville et ses habitants bien disposés,
 Elle se réjouit et sa servante va avec elle.
 Elle jette son fardeau sur l'Éternel.
4. Elle se tient à l'extrémité des camps de l'ennemi,
 Pour étouffer ses cris de joie et mettre ses armées dans la peine,
 Pour placer son salaire sur sa tête.
 On annonce au roi le charme de sa beauté.
 « Une jeune fille sans pareille dans le pays ».
 Elle lui plait et il va pour l'introduire.
5. Il dit : « Fais moi connaître quel est ton chemin ».
 Elle dit : « je suis de la famille des prophètes ;
 Ils vaticinent sur toi, mon roi et seigneur.
 Brusquement, soudain, quand viendra demain,
 Tes béliers détruiront la ville comme une poterie.
 Je suis venue te porter la nouvelle pour que tu ne tardes pas.
 Quand tu fouleras le pressoir, que ta colère³ soit sur eux.
 Visite et rappelle toi ta servante.
 Les jeunes gens de ma famille te serviront dans ta maison ».
6. Il murmure : « J'accomplirai toutes tes demandes,
 Si tu fais mon bon plaisir ; au lieu d'anéantir,
 J'éleverai les descendants de la maison de ton père ».
7. Elle lui crie : « Je ne suis pas pure.
8. Commande de faire passer une proclamation⁴ et un ordre.
 Gardez-vous de toucher à la jeune fille qui se purifie ».
- Il hennit comme un cheval repu⁵ et il danse.
9. Il enivre ses armées dans un festin de viandes grasses⁶.
 Pour qu'on prenne son cou au piège, il boit et s'enivre.
10. Alors le saisit un sommeil profond.
10. Ils disent de lui : « Pour abuser de la jeune fille,
 Il penche la tête et contrefait le dormeur ».
- Ils se lèvent en hâte et se tournent vers leur route.
 Leurs pieds sont légers pour s'éloigner de leur roi.
 Ils se dirigent et courent aux tentes où ils habitent.

⁵ Jer., 5, 8.⁶ Is., 25, 6.

עיר וישביה בכשר בחזותה
 עלצה ותלך עמה שפחתה
 על י"י השליכה יהבתה
 עמדה בראש מחנות האויב 4
 עליצותיו להפג וחיליו לדיב
 על ראשו גמולו לחיב
 עדי יפיה היגידו למלך
 עלמה שאין כמוה בפלך
 ערבה עליו ולהביאה הלך

פץ מה דרכך השמיעני 5
 פצתה ממשפחת נביאים אני
 פותרים עליך מלכי וקציני
 פתע פתאום בבא מחר
 פגוויך יתצו העיר כפחר
 פסעתי לבשרך לבל תאחר
 פורה בדרכך במו חמתך³
 פקד וזכר את-אמתך
 פרחי משפחתי ישרתוך בביתך

צפצף כל-שאלתך אמלא 6
 צביוני אם תעשי מלכלה
 צאצאי בית אביך אעלה
 צרחה לו איני טהורה 7
 צו להעביר קול⁴ וגורה 8
 צרו מהגיע בעלמה המטהרה
 צהל כסוס מיון⁵ וכרכר
 צבאיו במשתה שמנים⁶ השכר 9
 צוארו לצוד שתה ושכר

קפחתו אז שנת תרדמה
 קראו לו הנערה לפגמה
 קדקדו השכיב וכישן נדמה
 קמו חיש ופנו לדרכם 10
 קלו רגל מעל מלכם
 קדמו וירצו לאהלי סכם

³ Is., 63, 3.⁴ Ex., 36, 6.

11. Celle qui est appelée craignant Dieu et intelligente
Lui tranche le crâne comme une tête d'épi ⁷.
Elle le prend et l'emporte pour donner bon espoir.

7 16. Ils le voient et ne la croient pas.
Ils courent à l'homme qu'il avait pendu dans son courroux.
Il affirme par serment : « c'est sa tête ».

17. Ce soir-là grandes sont les réjouissances.
Trouble et gémissement s'éloignent et s'enfuient.
Le persécuteur et le vindicatif en un instant sont détruits.
Ils dansent et exultent toute la nuit.
Ils font des chants agréables pour le Terrible en exploits ⁸.
Il les couvre de son vol et les visite en épargnant et compatissant.
[sant.]

W Quand l'aurore resplendit et que le matin luit,
Ils crient à voix haute et claire :
« Ecoute, Israël, l'Éternel » ⁹, pour être bien compris.

18. Quand les destructeurs entendent le tumulte de la foule,
Ils s'empressent d'éveiller le roi et de placer les embuscades.
Ils l'aperçoivent mort, couché dans son palais.

19. Leur jactance s'effondre et leurs esprits s'enfuient.
Ils se courbent et ceignent leurs glaives tout apeurés.
Leurs pillards les poursuivent et les taillent en pièces.

7 Ils les achèvent et les tuent en monceaux de monceaux.

20. Eux, l'apanage divin, établissent des hymnes et des cantiques.

22. Les sages instituent de commémorer la puissance du miracle.
Ils accomplissent la louange huit jours entiers,
Le nombre des lampes à allumer dans l'exultation,
A jamais, chaque année.
En ce jour sont jumelés sabbat et hanoukah.
Tu es glorifié par leur occupation délicieuse et douce.
On te rend témoignage perpétuellement qu'à toi est la royauté.

⁹ Deut., 6, 4.

קראוה יראת יי ומשכלת 11
 קצצה גלגלתו כראש שבלת⁷
 קחתו והביאתו להטיב תוחלת

ראוהו ולא האמינו לה 13
 רצו לאיש אשר בקצפו תלה 16
 רחש הוא ראשו באלה
 רמש ההוא גדלו שמחות 17
 רחקו וינסו יגון ואנחות
 רודף ומתנקם כהרף להמחות
 רקדו וחדו כל הלילה
 רנן הנעימו לנורא עלילה⁸
 רחפם ופקדם בפסוה וחמלה

שחר כהקרין והבקר אור
 שאגו בקול חזק ונאור
 שמע ישראל יי⁹ לבאור
 שודדים כשמעם המלת ההמון 18
 שקדו להקיץ המלך ולכמון
 שזפוהו מת משכב בארמון
 שאונם נכנע ותברח רוחם 19
 שחחו וחגרו בפחד אבחם
 שוביהם רדפום והכום לפלחם

תמום והרגום תלי תלים
 תודות והלל סיגו סגולים 20
 תקף הנס קבעו משכילים 22
 תממו הלל לגמור שמונה
 תכן נרות להעלות ברנה
 תמיד בכל־שנה ושנה
 תאמו היום שבת וחנוכה
 תפאר מענינם מעננה ורכה
 תעידך נצח כי לך המלוכה

⁷ Job., 24, 4.⁸ Ps., 66, 5.